DOMSTOLENS DOM (stora avdelningen)

den 15 december 2009 *

I mål C-409/05,

angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 14 november 2005,

Europeiska kommissionen, företrädd av C. Cattabriga, D. Triantafyllou, H. Støvlbæk och G. Wilms, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Grekland, företrädd av A. Samoni-Rantou, E.-M. Mamouna och K. Boskovits, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

* Rättegångsspråk: grekiska.

med stöd av

Konungariket Danmark, företrätt av J. Bering Liisberg, i egenskap av ombud,

Republiken Italien, företrädd av I. Braguglia, i egenskap av ombud, biträdd av G. De Bellis, avvocato dello Stato, med delgivningsadress i Luxemburg,

Republiken Portugal, företrädd av C. Guerra Santos, L. Inez Fernandes och J. Gomes, samtliga i egenskap av ombud,

Republiken Finland, företrädd av J. Heliskoski och A. Guimaraes-Purokoski, båda i egenskap av ombud,

intervenienter,

meddelar

DOMSTOLEN (stora avdelningen)

sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena A. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Levits och C. Toader samt domarna C.W.A. Timmermans, A. Borg Barthet (referent), M. Ilešič, J. Malenovský och U. Lõhmus,

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
justitiesekreterare: förste handläggaren M. Ferreira,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 25 november 2008,

och efter att den 10 februari 2009 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har yrkat att domstolen ska fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 9–11 i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 155, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 4, s. 41), i dess lydelse enligt rådets förordning (Euratom, EG) nr 1355/96 av den 8 juli 1996 (EGT L 175, s. 3) (nedan kallad förordning nr 1552/89), till och med den 31 maj 2000, och – från och med nämnda datum – artiklarna 2 och 9–11 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 130, s. 1) genom att underlåta att beräkna och till kommissionen betala egna medel som inte uppburits för perioden den 1 januari 1998–31 december 2002 till följd av att import av militär utrustning har importerats tullfritt och genom att underlåta att betala dröjsmålsränta som den är skyldig att utge på grund av att den inte har betalat nämnda egna medel till kommissionen.

Tillämpliga bestämmelser

Gemenskapslagstiftningen

2 I artikel 2.1 i rådets beslut 88/376/EEG, Euratom av den 24 juni 1988 om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 185, s. 24) liksom i rådets beslut 94/728/EG, Euratom av den 31 oktober 1994 om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 293, s. 9; svensk specialutgåva, område 1, volym 3, s. 192) föreskrivs följande:

”Följande inkomster skall utgöra egna medel som redovisas i gemenskapernas budget:

…

b) Tullar och andra avgifter enligt gemensamma tulltaxan som fastställts eller kommer att fastställas av gemenskapernas institutioner för handel med tredje land samt tullavgifter på varor som omfattas av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen.

…”

3 I artikel 20 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) (nedan kallad gemenskapens tullkodex) föreskrivs följande:

”1. Den tull som lagligen skall betalas om en tullskuld uppstår skall grundas på Europeiska gemenskapernas tulltaxa.

…

3. Europeiska gemenskapernas tulltaxa skall omfatta följande:

a) Kombinerade nomenklaturen.

…

c) De avgiftssatser och andra debiteringsgrunder som vanligen tillämpas på varor som omfattas av den kombinerade nomenklaturen beträffande

— tullar …

…

d) Bestämmelser om förmånstull enligt avtal som gemenskapen har slutit med vissa länder eller grupper av länder och som föreskriver att förmånsbehandling i tullhänseende skall medges.

e) Bestämmelser om förmånstull som antagits ensidigt av gemenskapen med hänsyn till vissa länder, grupper av länder eller territorier.

f) Autonoma undantagsbestämmelser som föreskriver en nedsättning av eller befrielse från importtull för vissa varor.

g) Andra tulltaxebestämmelser som anges i annan gemenskapslagstiftning.

…”

4 Artikel 217.1 i gemenskapens tullkodex har följande lydelse:

”Varje belopp avseende importtullar eller exporttullar som kommer från en tullskuld, nedan kallat tullbelopp, skall av tullmyndigheterna beräknas så snart de fått nödvändiga uppgifter och föras in i räkenskaperna eller något annat likvärdigt medium (bokföring).

…”

5 Såvitt avser regleringen av hur gemenskapernas egna medel ska ställas till kommissionens förfogande har Europeiska unionens råd antagit förordning nr 1552/89, som är tillämplig under den tidsperiod som är aktuell i förevarande mål till och med den 30 maj 2000. Från och med den 31 maj 2000 ersattes den av förordning nr 1150/2000, som kodifierar förordning nr 1552/89 utan att förändra dess innehåll.

6 I artikel 2 i förordning nr 1552/89 föreskrivs följande:

”1. Vid tillämpningen av denna förordning skall gemenskapens anspråk på egna medel enligt artikel 2.1 a och b i beslut 88/376/EEG, Euratom anses fastställda så snart som villkoren i tullföreskrifterna uppfyllts i fråga om bokföring av anspråksbeloppet och underrättelse till den betalningsskyldige om beloppet.

1a. Fastställandet enligt punkt 1 skall anses ha skett dagen för bokföring enligt tullföreskrifterna.

…”

7 Artikel 9.1 i nämnda förordning har följande lydelse:

”I enlighet med förfarandet i artikel 10 skall varje medlemsstat kreditera egna medel på det konto som för detta syfte i kommissionens namn öppnats i medlemsstatens finansförvaltning eller hos ett organ utsett av medlemsstaten.

Detta konto skall vara avgiftsfritt.”

8 I artikel 10.1 i samma förordning föreskrivs följande:

”Efter avdrag på 10 % som kostnader för uppbörd enligt artikel 2.3 i beslut 88/376/EEG, Euratom skall de egna medel som avses i artikel 2.1 a och b i det beslutet krediteras senast den första arbetsdagen efter den nittonde dagen i den andra månad som följer efter den månad under vilken anspråket fastställdes enligt artikel 2.

…”

9 Artikel 11 i förordning nr 1552/89 har följande lydelse:

”En försening av en kreditering på det konto som avses i artikel 9.1 medför att den berörda medlemsstaten skall betala ränta till den räntesats som på förfallodagen är tillämplig på medlemsstatens penningmarknad för kortfristig offentlig finansiering,

ökad med två procentenheter. Denna räntesats skall ökas med 0,25 procentenheter för varje månad som krediteringen försenas. Den ökade räntesatsen skall tillämpas på hela förseningsperioden.”

10 Artikel 22 i förordning nr 1150/2000 har följande lydelse:

”Förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den förordningen skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt den jämförelsetabell som återfinns i bilagan, del A.”

11 Bortsett från att det i förordning nr 1552/89 hänvisas till beslut 88/376 och i förordning nr 1150/2000 till beslut nr 94/728, är artiklarna 2 och 9–11 i dessa förordningar identiska till innehållet.

12 Avdraget på 10 procent enligt artikel 10.1 i förordning nr 1150/2000 höjdes till 25 procent genom rådets beslut 2000/597/EG, Euratom av den 29 september 2000 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EGT L 253, s. 42).

13 Skäl 1 i nämnda beslut har följande lydelse:

”Vid sitt möte i Berlin den 24–25 mars 1999 kom Europeiska rådet bland annat fram till att systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel bör vara rättvist, öppet för insyn, kostnadseffektivt, enkelt och bygga på kriterier som bäst ger uttryck för varje medlemsstats förmåga att bidra.”

14 I skäl 5 i rådets förordning (EG) nr 150/2003 av den 21 januari 2003 om upphävande av importtullar på vissa vapen och militär utrustning (EGT L 25, s. 1, rättelse EUT L 83, 2003, s. 75), som antogs med stöd av artikel 26 EG, anges följande:

”För att beakta skyddet av medlemsstaternas sekretess relaterad till uppgifter inom militär verksamhet är det nödvändigt att fastställa särskilda administrativa förfaranden för att tullbefrielse skall kunna beviljas. En deklaration från den behöriga myndigheten i den medlemsstat för vars styrkor vapnen eller den militära utrustningen är avsedd vilken också skulle kunna användas som en sådan tulldeklaration som krävs enligt tullkodexen, skulle utgöra en betryggande garanti för att dessa villkor uppfylls. Deklarationen bör ges i form av ett intyg. Det är lämpligt att specificera den form som sådana intyg måste ha och att även tillåta att databehandlingsteknik tillämpas för deklarationen.”

15 I artikel 1 i nämnda förordning föreskrivs följande:

”I denna förordning fastställs villkoren för autonomt upphävande av importtullar på vissa vapen och militär utrustning som importeras från tredje land av de myndigheter som ansvarar för det militära försvaret i medlemsstaterna, eller för dessa myndigheters räkning.”

16 Artikel 3.2 i förordningen har följande lydelse:

”Trots bestämmelserna i punkt 1 får intyget och de importerade varorna, av sekretesskäl relaterade till uppgifter inom militär verksamhet, överlämnas till andra myndigheter som utsetts för detta ändamål av den importerande medlemsstaten. I sådana fall skall den behöriga myndigheten som utfärdar intyget före den 31 januari och den 31 juli varje år överlämna en sammanfattande rapport om sådan import till tullmyndigheterna i sin medlemsstat. Rapporten skall avse sexmånadersperioden omedelbart före den månad då rapporten skall överlämnas. Den skall innehålla uppgift om antalet intyg och datum för utfärdande av dessa, datum för importen och det sammanlagda värdet och bruttovikten för de varor som importerats med intygen.”

17 Enligt artikel 8 i förordning nr 150/2003 ska förordningen tillämpas från och med den 1 januari 2003.

Det administrativa förfarandet

18 Kommissionen inledde överträdelseförfarandet mot Republiken Grekland genom en formell underrättelse av den 17 oktober 2003. Den anmodade nämnda stat att beräkna och betala de egna medel som inte hade betalats för perioden den 1 januari 1998–31 december 2002 i samband med de omtvistade importerna samt att betala dröjsmålsränta på nämnda medel.

19 I ett svar av den 18 augusti 2003, översänt den 24 oktober 2003, med avseende på ett fördragsbrottsförfarande som hade inletts den 21 december 2002 på grundval av samma omständigheter, gjorde Republiken Grekland gällande att den enligt artikel 296.1 b EG hade rätt att befria import av militär utrustning från tull för att skydda statens väsentliga säkerhetsintressen.

20 Efter att ha tagit del av detta svar utfärdade kommissionen, den 18 oktober 2004, ett motiverat yttrande i vilket den anmodade Republiken Grekland att vidta nödvändiga åtgärder för att följa yttrandet inom två månader från mottagandet av detsamma. I sitt svar av den 18 februari 2005 upprepade och preciserade Grekland de tidigare anförda synpunkterna.

21 Med beaktande av de svar som Republiken Grekland hade lämnat väckte kommissionen förevarande talan.

22 Genom beslut av den 13 september 2007 tillät domstolens ordförande Konungariket Danmark, Republiken Italien, Republiken Portugal och Republiken Finland att intervenera till stöd för Republiken Greklands yrkanden.

Talan

Upptagande till sakprövning

23 Republiken Grekland har för det första gjort en invändning om rättegångshinder och hävdat att talan är behäftad med ett formellt fel, närmare bestämt att kommissionen har inlett fel slags förfarande. Med hänsyn till att medlemsstaten har åberopat artikel 296 EG som stöd för att den inte är skyldig att betala tull på de omtvistade importerna av militär utrustning borde kommissionen inte ha väckt talan med stöd av artikel 226 EG, utan genom det särskilda förfarande som föreskrivs i artikel 298 andra stycket EG.

24 Domstolen konstaterar emellertid att Republiken Grekland visserligen har anfört invändningen om rättegångshinder i sitt svaromål, men den har inte framfört något yrkande i detta avseende förrän i dupliken. Invändningen ska därför ogillas i enlighet med artikel 42 i domstolens rättegångsregler, eftersom sökanden inte har haft någon möjlighet att bemöta den.

25 Oberoende av övervägandena beträffande rättegångsreglerna ska det påpekas att kommissionens avsikt med talan är att domstolen ska fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 9–11 i förordningarna nr 1552/89 och nr 1150/2000. Artikel 298 EG skulle ha varit tillämplig endast om kommissionen hade gjort gällande att medlemsstaten hade missbrukat sina befogenheter enligt artiklarna 296 EG och 297 EG.

26 Ombudet för Greklands regering framförde en andra invändning om rättegångshinder under förhandlingen, närmare bestämt att det inte är tillåtet att väcka talan om fördragsbrott i syfte att domstolen ska ålägga en medlemsstat att vidta vissa bestämda åtgärder.

27 Domstolen anser att det i detta avseende räcker att påpeka att det redan av ordalydelsen i kommissionens ansökan framgår att kommissionen bara har yrkat att domstolen ska fastställa att Republiken Grekland har gjort sig skyldig till fördragsbrott. Den har inte yrkat att domstolen ska ålägga medlemsstaten att vidta vissa bestämda åtgärder.

28 Kommissionens talan kan följaktligen tas upp till sakprövning.

Prövning i sak

Parternas argument

29 Kommissionen har gjort gällande att Republiken Grekland inte kan åberopa artikel 296 EG till stöd för att underlåta att betala tullarna, eftersom tulluppbörden inte äventyrar statens väsentliga säkerhetsintressen.

30 Kommissionen har inledningsvis gjort gällande att den inte ifrågasätter Republiken Greklands särskilda geografiska läge, utan att det är nödvändigt för Republiken Grekland att befria import av militär utrustning för att skydda dess väsentliga säkerhetsintressen.

31 Bestämmelser om avvikelser eller undantag, såsom artikel 296 EG, ska tolkas restriktivt. Den berörda medlemsstaten, vilken har gjort gällande att artikeln ska tillämpas, måste sålunda styrka att den uppfyller samtliga villkor i artikeln när den avser att avvika från artikel 20 i gemenskapens tullkodex, där den allmänna principen om uppbörd av tull återfinns, såsom den fastställts i artikel 26 EG.

32 De grekiska myndigheterna måste följaktligen lägga fram konkret och utförlig bevisning för att uppbörden av de i målet omtvistade importtullarna skulle äventyra medlemsstatens väsentliga säkerhetsintressen.

33 Varken påståenden om förstärkning eller modernisering av den militära utrustningen eller en påtaglig minskning av resurser till materielprogrammet utgör enligt kommissionen sådan bevisning. Detsamma gäller medlemsstatens påståenden angående storleken på utgifter ”för försvaret”, som inte hänför sig till några styrkta relevanta uppgifter.

34 Vidare saknas det grund för Republiken Greklands resonemang angående oron för att uppgifter relaterade till militär sekretess ska avslöjas i samband med kontrollförfaranden. Vem som helst kan nämligen, via Internet, få fram detaljerad information om till exempel vilken typ av vapen som har exporterats till Republiken Grekland. Dessutom gäller det aktuella överträdelseförfarandet endast själva principfrågan om betalning av tull. Kommissionen har vidare anfört att gemenskapens tullagstiftning under alla förhållanden tillämpas av gemenskapstjänstemän och nationella tjänstemän, vilka i förekommande fall är skyldiga att hemlighålla känsliga uppgifter.

35 Kommissionen har tillbakavisat Republiken Greklands argument om att institutionens passivitet efter det att den hade inlett överträdelseförfarandet mot Grekland avseende import av utrustning med både civil och militär användning tydde på att kommissionen underförstått hade beslutat att avstå från att vidta ytterligare åtgärder beträffande den i förevarande mål aktuella överträdelsen. Republiken Grekland kan inte åberopa principen om skydd för berättigade förväntningar och påstå att nämnda passivitet talade för att kommissionen hade godtagit den tullbefrielse som nu är aktuell. Trots likheterna de två förfarandena emellan skiljer de sig nämligen betydligt åt, och kommissionen förfogar över ett vidsträckt utrymme för skönsmässig bedömning inom ramen för en talan om fördragsbrott.

36 Kommissionen har tillagt att förordning nr 150/2003 är antagen direkt med stöd av artikel 26 EG om fastställande av tullar, och inte med stöd av artikel 296 EG, som inte

ens inom ramen för den nya lagstiftningen skulle kunna utgöra en rättslig grund för den aktuella tullbefrielsen.

37 Republiken Greklands underlåtenhet att uppbära de aktuella tullarna medför en snedfördelning av medlemsstaternas bidrag till gemenskapsbudgeten. Ett sådant beteende visar att medlemsstaten inte iakttar sina skyldigheter avseende solidarisk samfinansiering av nämnda budget.

38 Slutligen har kommissionen anfört att återbetalning av tullar till de medlemsstater som har tillämpat gemenskapens tulltaxa korrekt inte kan kompensera den orättvisa behandling ur budgethänseende som de har utsatts för. Kommissionen kan i sin egenskap av fördragens väktare inte låta en sådan överträdelse av gemenskapslagstiftningen fortgå på bekostnad av gemenskapsbudgeten.

39 Republiken Grekland å sin sida anser att det framgår av lydelsen av artikel 296.1 b EG att avsikten var att medlemsstaterna genom fördraget skulle tillerkännas ett betydande utrymme för skönsmässig bedömning med avseende på åtgärder som de vidtar för att skydda sina väsentliga säkerhetsintressen i samband med de varor på vilka artikel 296.1 b EG är tillämplig. Sistnämnda bestämmelse gör det sålunda möjligt för medlemsstaterna att avvika från artikel 26 EG och gemenskapens tullkodex vid import av utrustning som uteslutande är avsedd för militära ändamål när syftet med nämnda import är att skydda den berörda medlemsstatens väsentliga säkerhetsintressen, med beaktande av statens specifika situation.

40 Undantagen i artikel 296.1 a och b EG ska sålunda enligt Grekland tillämpas såvitt avser underlåtenheten att uppbära tullar på import av militär utrustning under den berörda perioden, eftersom tillämpning av gemenskapens tullagstiftning på nämnda import skulle ha äventyrat statens väsentliga säkerhetsintressen.

41 Republiken Grekland anser att frågan huruvida det förelåg en överträdelse av tullagstiftningen innan förordning nr 150/2003 trädde i kraft inte har prövats slutligt. Dessutom är uppkomsten av en finansiell skuld enligt nämnda stat avhängig uppkomsten av motsvarande tullskuld.

42 Betalning av tullar vid import av militär utrustning skulle inte bara i betydande mån påverka det nationella materielprogrammet, utan även få en direkt inverkan på landets försvarsförmåga, varigenom skyddet för statens väsentliga säkerhetsintressen direkt skulle äventyras, i den mening som avses i artikel 296 EG.

43 Republiken Grekland anser att den har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller frågan vilka åtgärder som är nödvändiga för att den ska kunna skydda sina väsentliga säkerhetsintressen. Den omständigheten att medlemsstaternas väsentliga säkerhetsintressen har beaktats i förordning nr 150/2003 genom att det föreskrivs att tullar vid import av militär utrustning är upphävda från och med den 1 januari 2003 påverkar inte möjligheten att tillämpa artikel 296 EG när en medlemsstat uppfyller villkoren i den artikeln.

44 Republiken Grekland anser för övrigt i detta avseende att gemenskapslagstiftaren genom att anta förordning nr 150/2003 har bekräftat nödvändigheten av att respektera

medlemsstaternas säkerhetsintressen och deras rätt att hänvisa till sekretess om det skulle visa sig nödvändigt, vilket sker genom särskilda administrativa förfaranden inom ramen för bestämmelserna om upphävande av tullar.

45 Republiken Grekland anser att den har försett kommissionen med mesta möjliga information, eftersom det skulle ha skadat statens väsentliga säkerhetsintressen att lämna ytterligare upplysningar och eftersom det klart framgår av de lämnade upplysningarna att betalning av tullarna skulle ha påverkat landets försvarsförmåga, till exempel genom att begränsa flygvapnets program för försörjning och underhåll i förening med den särskilt höga kostnaden för ingripanden.

46 Dessutom anser Republiken Grekland att det är omöjligt att beräkna hur mycket de skulle vara skyldiga att betala i tull utan att överlämna uppgifter om vilken typ av utrustning som importerats, eftersom dessa uppgifter även utgör beräkningsgrund för tullnomenklaturen.

Domstolens bedömning

47 I gemenskapens tullkodex föreskrivs uppbörd av importtullar på varor avsedda för militära ändamål, såsom de nu aktuella, som härrör från tredjeland. Inte i någon av gemenskapens tullbestämmelser föreskrivs det någon särskild befrielse från importtullar på denna typ av varor såvitt avser tiden för de omtvistade importerna, närmare bestämt perioden den 1 januari 1998–31 december 2002. Det fanns följaktligen inte heller någon uttrycklig befrielse från skyldigheten att betala in förfallna tullskulder och eventuell dröjsmålsränta till de behöriga myndigheterna för denna period.

48 Av den omständigheten att förordning nr 150/2003 antogs, i vilken det föreskrivs att importtullar på vissa vapen och militär utrustning har upphävts från och med den 1 januari 2003, följer dessutom att gemenskapslagstiftaren har utgått från att det fanns en skyldighet att betala sådana tullar före nämnda tidpunkt.

49 Republiken Grekland har inte vid något tillfälle förnekat att de omtvistade importerna genomfördes under den aktuella tidsperioden. Staten har begränsat sig till att bestrida att gemenskapen har rätt till nämnda egna medel med hänvisning till att skyldigheten att betala tull på militär utrustning som importeras från tredjeland skulle medföra allvarlig skada för dess väsentliga säkerhetsintressen, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 296 EG.

50 Det följer av domstolens fasta rättspraxis att den omständigheten att det ankommer på medlemsstaterna att besluta om lämpliga åtgärder för att säkerställa inre och yttre säkerhet inte innebär att sådana åtgärder helt faller utanför gemenskapsrätten (se dom av den 26 oktober 1999 i mål C-273/97, Sirdar, REG 1999, s. I-7403, punkt 15, och av den 11 januari 2000 i mål C-285/98, Kreil, REG 2000, s. I-69, punkt 15). Såsom domstolen redan har konstaterat föreskrivs uttryckliga undantag i fördraget som är tillämpliga på situationer som kan äventyra den allmänna säkerheten enbart i artiklarna 30 EG, 39 EG, 46 EG, 58 EG, 64 EG, 296 EG och 297 EG, som avser exceptionella och väl avgränsade fall. Härav kan man inte sluta sig till att det finns ett generellt förbehåll i fördraget som innebär att alla åtgärder som vidtas med hänvisning till allmän säkerhet faller utanför gemenskapsrättens tillämpningsområde. Om man godtog att det fanns ett sådant förbehåll, vid sidan av de specifika villkoren i fördragets bestämmelser, skulle gemenskapsrättens tvingande karaktär och dess enhetliga tillämpning riskera att undergrävas (se dom av den 11 mars 2003 i mål C-186/01, Dory, REG 2003, s. I-2479, punkt 31 och där angiven rättspraxis).

51 Dessutom ska undantagen i artiklarna 296 EG och 297 EG tolkas restriktivt, i överensstämmelse med vad som framgår av fast rättspraxis beträffande undantag från de grundläggande friheterna (se, bland annat, dom av den 31 januari 2006 i mål C-503/03, kommissionen mot Spanien, REG 2006, s. I-1097, punkt 45, av den 18 juli 2007 i mål C-490/04, kommissionen mot Tyskland, REG 2007, s. I-6095, punkt 86, och av den 11 september 2008 i mål C-141/07, kommissionen mot Tyskland, REG 2008, s. I-6935, punkt 50).

52 I artikel 296 EG hänvisas visserligen till åtgärder som en medlemsstat anser är nödvändiga för att den ska kunna skydda sina väsentliga säkerhetsintressen och information vars avslöjande den anser strider mot dess väsentliga säkerhetsintressen. Denna artikel kan emellertid inte tolkas på så sätt att den ger medlemsstaterna en rätt att göra undantag från fördragets bestämmelser redan genom att åberopa nämnda intressen.

53 På området för mervärdesskatt slog domstolen dessutom fast, i dom av den 16 september 1999 i mål C-414/97, kommissionen mot Spanien (REG 1999, s. I-5585), att Konungariket Spanien hade gjort sig skyldigt till fördragsbrott med hänvisning till att medlemsstaten inte hade styrkt att det i den spanska lagstiftningen föreskrivna undantaget från mervärdesskatteplikt för import och förvärv av vapen, ammunition och materiel endast för militärt bruk var motiverat med stöd av artikel 296.1 b EG med hänsyn till behovet av att skydda Konungariket Spaniens väsentliga säkerhetsintressen.

54 Det är följaktligen den medlemsstat som stöder sig på artikel 296 EG som ska styrka att undantaget enligt denna artikel är nödvändigt för att skydda statens väsentliga säkerhetsintressen.

55 Mot bakgrund av ovanstående överväganden kan en medlemsstat inte med framgång åberopa fördyringen av militär utrustning till följd av tillämpningen av tullar på import

av sådan utrustning från tredjeland som skäl för att undgå sina skyldigheter vad gäller solidarisk finansiering av gemenskapsbudgeten, till nackdel för andra medlemsstater som uppbär och betalar sådana importtullar.

56 Domstolen övergår nu till att pröva argumentet att gemenskapens tullförfaranden inte kan garantera Republiken Greklands säkerhet med hänsyn till de krav på sekretess som finns intagna i avtalen med exportländerna, varvid följande ska framhållas. Det är, såsom kommissionen har anfört, gemenskapstjänstemän och nationella tjänstemän som tillämpar gemenskapens tullbestämmelser. Den skyldighet som dessa i förekommande fall har att hemlighålla känsliga uppgifter medför ett skydd för medlemsstaternas väsentliga säkerhetsintressen.

57 Den grad av precision som ska iakttas i samband med de deklarationer som medlemsstaterna ska fylla i och med jämna mellanrum skicka in till kommissionen är inte heller så hög att den leder till skada för medlemsstaternas intressen i fråga om säkerhet och sekretess.

58 I överensstämmelse med artikel 10 EG, som rör medlemsstaternas skyldighet att underlätta fullgörandet av kommissionens uppdrag att se till att fördraget följs, är medlemsstaterna under dessa omständigheter skyldiga att till kommissionen överlämna de handlingar som är nödvändiga för att den ska kunna kontrollera att överföringarna av gemenskapens egna medel sker på ett rättsenligt sätt. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 168 i sitt förslag till avgörande hindrar en sådan skyldighet emellertid inte medlemsstaterna från att i undantagsfall besluta att med stöd

av artikel 296 EG begränsa de uppgifter som lämnas till kommissionen till vissa delar av en handling eller att inte alls lämna ut uppgifterna.

59 Med hänsyn till det ovan anförda finner domstolen att Republiken Grekland inte har styrkt att de villkor som är nödvändiga för att artikel 296 EG ska kunna tillämpas är uppfyllda.

60 Såvitt slutligen avser Republiken Greklands argument att medlemsstaten, med hänsyn till kommissionens långvariga passivitet och till att förordning nr 150/2003 antogs, var i sin fulla rätt att anta att kommissionen underförstått hade godtagit det aktuella undantaget och inte hade för avsikt att väcka förevarande talan, erinrar domstolen om att kommissionen inte på något stadium under förfarandet har frångått sin principiella ståndpunkt.

61 I kommissionens förklaring under förhandlingarna i samband med förordning nr 150/2003 uttryckte den i själva verket klart sin avsikt att inte avstå från uppbörden av de tullar som borde ha betalats in för de perioder som inföll innan förordningen trädde i kraft, och den förbehöll sig rätten att vidta lämpliga åtgärder i detta avseende.

62 Av det ovan anförda följer att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 9–11 i förordning nr 1552/89 till och med den 31 maj 2000 och – från och med nämnda datum – artiklarna 2 och 9–11 i förordning nr 1150/2000 genom att underlåta att beräkna och till kommissionen betala de egna medel som inte uppburits för perioden den 1 januari 1998–31 december 2002 till följd av att import av militär utrustning har importerats tullfritt och genom att underlåta att betala dröjsmålsränta som den är skyldig att utge på grund av att den inte har betalat nämnda egna medel till kommissionen.

Rättegångskostnader

63 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Grekland ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Grekland har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

64 Enligt artikel 69.4 första stycket i rättegångsreglerna ska Konungariket Danmark, Republiken Italien, Republiken Portugal och Republiken Finland, vilka har intervenerat i målet, bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (stora avdelningen) följande:

1) **Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 9–11 i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel, i dess lydelse enligt rådets förordning (Euratom, EG) nr 1355/96 av den 8 juli 1996 till och med den 31 maj 2000, och – från och med nämnda datum – artiklarna 2 och 9–11 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel genom att underlåta att beräkna och till kommissionen betala de egna medel som inte uppburits för perioden den 1 januari 1998–31 december 2002 till följd av att import av militär utrustning har importerats tullfritt och genom att underlåta att betala dröjsmålsränta som den är skyldig att utge på grund av att den inte har betalat nämnda egna medel till Europeiska gemenskapernas kommission.**

2) Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.

3) Konungariket Danmark, Republiken Italien, Republiken Portugal och Republiken Finland ska bära sina rättegångskostnader.

Underskrifter